

Mellemrigske Returfrimærker.

Mellemrigske Returbrevkort har man allerede længe haft i Verdenspostforeningen.

De bruges ikke meget. Men deraf skal man ikke slutte, at der saa vil være mindre Grund til at gaa et Skridt videre og indføre ogsaa mellemrigske Returfrimærker.

Paa Brevkort kan man nemlig kun give en kortere skriftlig Meddelelse. Deres Anvendelse maa derfor være meget begrænset.

Ved Indførelsen af mellemrigske Returfrimærker vilde man derimod ikke alene opnaa den Fordel at kunne faa længere Meddelelser til Svar, men mange flere Fordele. I Brevene kunde saaledes indlægges andet, som det er tilladt at sende paa denne Maade, hvorimod — selvfølgelig — intet kan indlægges i et Brevkort! Returfrimærkerne kunde ogsaa bruges til dermed at frigøre Korsbaandsforsendelser. Ved Hjælp af dem kunde man hurtig skaffe sig et Blad eller et Skrift, som man ellers kun kan faa ad den langsomme Boghandlervej, med mindre man tilfældig kender en paa det fremmede Sted, hvem man tør gøre Ulejlighed ved at bede ham sende det, og som vil bære Udgifterne derved. Hvor det drejer sig om Ubetydeligheder, skriver man ikke gærne: »send mig det eller det imod Postforskud!« — thi at tage Postforskud er ogsaa for den, som skal hæve det, forbunden med en saa stor Ulejlighed, at denne ikke gærne gør det uagtet Opfordringen, men heller

Mellemrigske Returfrimærker.

Mellemrigske Returbrevkort har man allerede længe haft i Verdenspostforeningen.

De bruges ikke meget. Men deraf skal man ikke slutte, at der saa vil være mindre Grund til at gaa et Skridt videre og indføre ogsaa mellemrigske Returfrimærker.

Paa Brevkort kan man nemlig kun give en kortere skriftlig Meddelelse. Deres Anvendelse maa derfor være meget begrænset.

Ved Indførelsen af mellemrigske Returfrimærker vilde man derimod ikke alene opnaa den Fordel at kunne faa længere Meddelelser til Svar, men mange flere Fordele. I Brevene kunde saaledes indlægges andet, som det er tilladt at sende paa denne Maade, hvorimod — selvfølgelig — intet kan indlægges i et Brevkort! Returfrimærkerne kunde ogsaa bruges til dermed at frigøre Korsbaandsforsendelser. Ved Hjælp af dem kunde man hurtig skaffe sig et Blad eller et Skrift, som man ellers kun kan faa ad den langsomme Boghandlervej, med mindre man tilfældig kender en paa det fremmede Sted, hvem man tør gøre Ulejlighed ved at bede ham sende det, og som vil bære Udgifterne derved. Hvor det drejer sig om Ubetydeligheder, skriver man ikke gærne: »send mig det eller det imod Postforskud!« — thi at tage Postforskud er ogsaa for den, som skal hæve det, forbunden med en saa stor Ulejlighed, at denne ikke gærne gør det uagtet Opfordringen, men heller

bærer den lille Udgift (deraf følger saa i Almindelighed, at han ikke oftere bliver opfordret). Betalingen kan ydes med det samme gennem de tilsendte Returfrimærker. Det er heller ikke ualmindeligt, at en Udgiver af et udenlandsk Blad eller Tidsskrift skriver: »Jeg vilde gjerne sende Dem mit Blad el. lign., naar det ikke var for Portoens Skyld. Jeg sender saa mange Friexemplarer, at Portoens løber stærkt op. Det gaar mig snart som Kræmmeren, der mente, at Mængden skulde gøre det, naar han solgte under Indkøbspris«. Unægtelig kan man udregne Portoens for en vis Tid og sende den ved Postanvisning. Men var det ikke meget næmmere, om man kunde spare at løbe paa Posthuset (hvortil mange jo har Mile), og i Stedet derfor sendte i et Brev saa mange Returfrimærker, som er nødvendige?

Et Par Exempler skal oplyse dette nærmere.

Jeg er i Udlandet, ser i et Blad, at der skal være et flere Dage varende Møde i en dansk Provinsby, men jeg kender dér ingen saa nøje, at jeg tør bede ham sende mig Købstadens Blad, der naturligvis vil bringe de hurtigste og udførligste Referater om Mødets Forhandlinger. Er Returfrimærker indførte, har jeg inden min Afrejse rigelig forsynet mig med dem. Jeg indlægger da et tilstrækkeligt Antal til dermed at betale baade Bladet og Korsbaandsforsendelserne i et Brev til Redaktøren af »N. N. Avis«. Det er meget næmt.

Eller: Jeg skal rejse til Udlandet i Begyndelsen af næste Maaned. Jeg agter at tage en Rundrejsebillet. Men Rygtet gaar, at der vil ske Togforandringer fra Maanedens Begyndelse i et af de Lande, jeg skal gennemrejse. I Danmark (maaske i en mer afsides Egn, hvor jeg bor) kan jeg ikke faa de Oplysninger, som er mig aldeles nødvendige, inden jeg kan lægge min Rundrejseplan, og det haster. Findes der nu Returfrimærker, og skønner jeg omtrent, hvad den Tryksag koster, som jeg behøver (naturligvis noget rigelig beregnet), da skriver jeg umiddelbart til den udenlandske Jærnbanebestyrelse, indlægger Returfrimærker,

og udbeder mig Oplysningerne omgaaende tilsendte. Der-ved kan tidt ikke saa faa Penge spares; og kun ubetydeligt udsætter man sig for at tabe, nemlig, hvis man har sendt for lidt og af den Grund intet Svar faar.

Paa Rejser, hvor man tidt med Iltog gennemfarer forskellige Lande samme Dag, har rigelig Tid i Kupéen, men ikke kan faa at købe undervejs de Frimærker, som behøves, vilde Returfrimærkerne være en stor Bekvemmelighed. Erfaring derfor har allerede den, der — som jeg — altid paa udenlandske Rejser medfører en hel Del afrevne danske 10-Øres Svarkort, hvilke jeg jo fra et hvilket som helst af Verdenspostforeningens Lande kan bruge til Danmark. Det er ikke sagt, at man, naar man t. Ex. sent om Aftenen kommer til et udenlandsk Hotel, strax kan faa eller i Tide tænker paa at skaffe sig Landets Brevkort; men har jeg et dansk Svarkort i Lommen, er jeg hjulpen, ja jeg kan gøre det færdigt, inden jeg forlader Jærnbanetoget, og afsende det umiddelbart efter Udstigningen, maaske endog lægge det i Postkassen paa det Tog, jeg forlader, hvorved Meddelelsen, t. Ex. om min Ankomst til Hjemmet, om Bestilling af Vogn til Stationen el. lign., fremskyndes. Mangt et Telegram spares saaledes, og endnu flere vilde spares, dersom man tillige havde Returfrimærker i Verdenspostforeningens Lande.

Der synes kun at være et meget lille Skridt fra Returbrevkort til Returfrimærker i Verdenspostforeningen. Det lille Tillæg til den internationale Konvention, som dertil vilde udkræves, kunde vel endog en saa lille Stat som den danske paatage sig at foreslaa.

Det indses heller ikke let, at de praktiske Vanskeligheder ved Fabrikationen af Returfrimærkerne vilde være uovervindelige. Kunde Verdenspostforeningen ikke lade hvert Land fabrikere sine, ligesom Tilfældet er med alle andre Frigørelsesmidler, men at der vedtoges de for samme Værdier bestemte Farver og maaske tillige et fælles Mærke, t. Ex. et stort R af ensartet Form til at betegne »Retur«? Landets Navn maatte naturligvis findes paa Mærket. For-

uden Værdien i det udstedende Lands Mønt (5, 10 eller 20 Øre) burde tillige anbringes de vigtigste fremmede Landes tilsvarende Værdier, og tilsvarende med Hensyn til Postfrigørelse. Saaledes maatte der paa et dansk 5-Øre-Returfrimærke tillige staa: »5 Pf.«, »5 centimes« og » $\frac{1}{2}$ d.« (engelsk $\frac{1}{2}$ penny).

Med disse faa anbefalende Bemærkninger henstilles denne Sag til rette Vedkommendes nærmere Overvejelse og snarlige Fremme. Sagen er saa simpel, at Overvejelsen maa kunne indskrænkes til det mindst mulige. Des før sker dette lille Fremskridt, som af mange vil hilses med megen Glæde.

Fredrik Bajer.
